

איפה הכסף

סרחיו דניאל צ'רטקוף

בגלריה החדשה של המכון לאמנות בת ים

הציור "מגש הכסף" המציור מתוך רפרודוקציה של צילום של ערמות גופות, מציור בכחול ולבן, סימבול לצבעי התכלת והלבן של דגל מדינת ישראל. הציור "מדים" מתאר חולצה צהלית שהפכה להיות לסמל של מדי אסיר של מחנות הריכוז.

צ'רטקוף מייצר ניגודים קיצוניים, בין דימויים רגישים וכואבים מהשואה, המייצגים את העם היהודי, את סבלו וכאבו, לבין דימויים מהיום יום, של חלקים ששייכים לעידן מתמשך, מתפתח, מלקק את פצעיו וממשיך, אך בין לבין גם שוכח, מתמסחר, ומאבד תחושת רגש.

כל אלו, מציגים את הביקורת האמיצה של האמן כלפי המדינה והחברה, ללא פילטרים, ללא פחד מביקורת, זה מה שאני רואה, זה מה שאני מרגיש.

אוצר שי פרדו

השנה, ביום השואה והגבורה, כשקולות הצופרים יצפרו, תוצג בגלריה החדשה של המכון לאמנות, תערוכת יחיד של הצייר סרחיו דניאל צ'רטקוף.

התערוכה ששמה "איפה הכסף/Holly Cost" מציגה 12 ציורים בוטים, ציניים וקשים, היא מרגיזה, היא פוגעת, היא פרובוקטיבית, וכן, היא מעוררת ומפעילה את הצופה.

כך חושב צ'רטקוף, אשר מזדהה עם הקורבן החלש המנוצל ע"י החזק. צ'רטקוף לוקח על עצמו את תפקיד האמן בחברה, ובתקופה זו, שמהירות הריצוד עולה, וסף הריגוש עולה גם, צ'רטקוף מפסיק לרמוז, או לנהל דיאלוג סמוי עם הצופה, הוא פשוט שם את הדברים כמו שהם, חזקים, קשים ומשפילים, חלקם בהומור לועג וציני.

למשל, סדרה של מספר ציורי פורטרטים צבעונים של אנה פרנק, עומדת מול אותה סדרה של פורטרטים של היטלר, מציגה ייצוג של ה"טוב" מול ה"רוע", הציורים מצויירים בסגנונו של האמן אנדי וורהול ומציגים את סגנון המיתוג שלפי דבריו של צ'רטקוף "המדינה מנסכת לעצמה את נרטיב של השואה לצרכיה ואת ניצולי השואה מפקירה!".

כך גם מוצגות חברות מסחריות גדולות, כמו למשל בציור "המספרים סידרו לי את החיים" ציור מתוך צילום של עובדים במחנה ריכוז, המציור בשחור לבן על עץ, כששתיים מהדמויות עוטות עליהן את מסכת הזוכים של מפעל הפיס בצבע, מציג מן מצב סטטיסטי בהיפוכו, האומר שמתוך עשרות אלפיים, 1-2 יחיו, לעומת היפוכו של דבר בסטטיסטיקת העוני המדוברת היום ב"ישראל", עשרות אלפים יישארו עניים לעומת 1-2 שיהפכו להיות עשירים. גם מוטיב הצבע מסמל את העבר בצבעי השחור והלבן, לעומת העכשווי הצבעוני.